

Táti Halzer

2006. szeptember havában KÖZÉLETI LAPJA XVII. évf. 4. szám

Számot vetett-e mindenik magával, / Minő dologra szánta el magát? / Nagy a dicsőség, melyet mindegyik / Szerezhet itten, de tudjátok-e, / Csak nagy munkáért jár ez a dicsőség! (Petőfi Sándor: A Nemzetgyűléshez)

Nagy művel gazdagodtunk: - erőt és megtartó hitet sugároz a Táti Ister-pár!

Már a szeptember kilencedikén, szombaton délelőtt éreztük, különös erőt sugároz a világra szóló tehetséggel áldott, hetvenhat éves szobrászművész, **Szervátiusz Tibor** fehér lepellet takart, avatásra váró, **Táti Ister-pár** szoborkompozíciója. Ha valahol, hát itt, a Halászcserda előtti parknál, a régi és az új út elágazó ölelésében érezhető volt a hely szelleme, amiről, későbbi avatóbeszédében, **Bakay Kornél** történész többek közt így szólt:

„– Minden alkotásnak meg kell találni a megfelelő, méltó helyét, ahol a földi erővonalak, az energiasugárzások és a természeti környezet hatni, érvényesülni engedik a művet. Ez a hely ideális az Ister-pár számára. A közelben Isztergam, azaz Esztergom, a háttérben az Iszter, a Duna. A szobrász monumentális szoboralakjai ötezer év köbe zárt üzenetét sugározzák... Kozmikus istenalakok ők, akiket első pillantásra befogadunk... Ezek a szoboralakok magyarul beszélnek. Miért érezzük így? A pásztor király, Dumuzi, kinek neve sumérül „derék, igaz fiú”, magyar karakterű férfi, s örök szerelme, Inanna, avagy Istar-Ister pedig számunkra a gyermekét óvó és szerető Babba Máriát jeleníti meg. Mert az alkotójuk, ízig-veéig magyar művész, akit okkal s joggal neveznek világra szóló zseninek...”

Hiszen napvilágra tudja hozni az elsüllyedt világok kimondhatatlan érzéseit, vágyait, üzeneteit, többek közt azt, hogy a víz, a folyó, az Élet, a megmaradásunk, a gyermekeket szülő magyar anyákon múlik.”

Nem véletlen, hogy a szoboravatató napfényben fürdőző, vendégseregletét köszöntő **Szenes Lajos** polgármester is azt kívánta: Isten éltesse az ünnepség résztvevőit, s velük együtt az Ister-párt is, kiket, táti, új polgárként máris befogadtunk.

Polgármesterünk hálával, nagy szeretettel köszöntötte a táti lett közsobor-pár jelenlévő alkotóját, Szervátiusz Tibort, valamint kedves feleségét, Klára asszonyt, az ünnepség minden résztvevőjét, és persze mindazokat, akik hozzájárultak a jóakarató emberek büszkeséggel és örömmel eltöltött szoboravatáshoz.

Szenes Lajos szólt arról is, hogy a legelső, szobor-inspirációt, ötletet az elkerülő út, árvízvédelmi töltés építői adták. Ők hívták fel a figyelmet arra, hogy a Halászcserdánál, a 10-es számú új főút és a Duna árvízvédelmi fővédvonal-elkerülő út által határolt, ék alakban kinyúló tér szinte kínálja magát egy magasztos eszmét sugárzó szoborkompozíció megvalósítására, felállítására.

„A művészet egyébként egy nagy zöld mező, ahol utak csak mögöttünk vannak. Nekünk kell új ösvényeket taposnunk, új utakat találnunk, hogy a nemzet, az emberiség számára új művészetet teremthessünk. Ez a legnehezebb, de legszebb feladat is...”

... Vállalom népem hagyományait, sorsát, történelmét, múltját és jelenét. A szobrászat nyelvén erről akarok beszélni”

Szervátiusz Tibor

Az ötlet megfogant... Sokan segítettek adakoztak a Táti Ister-pár megalkotása, felállítására érdekében, de e cél megvalósítása érdekében talán legtöbbet cselekvő **Dobosi Tivadar** úrnak külön is kijárt Szenes Lajos elismerő, polgármesteri köszönete.

Juhász Zoltán népzenei furulya-játéka, **Petrás Mária** csángó népdalénekes gyönyörű dalai, és **Hámos László** Wass Albert: Üzenet haza c. versének értéssel-érzéssel történő tolmácsolása egyaránt hozzájárultak az igazán ünnepi, magasztos szoboravatáshoz. Bakay Kornél történész pedig csöppet sem túlozva fogalmazott, amikor, többek közt, kimondta: „Akik ma eljöttek ide, ha jelképesen is, de a nemzetet képviselik, akik ma eljöttek ide, a világ egyik legnagyobb szobrászával, a magyar szobrász-géniusszal, Szervátiusz Tiborral találkozhatnak.” Bakay professzor és Szenes Lajos együtt leplezték le, avatták fel a kék égbolt alatt vakító verőfényben fölfénylő, messzire sugárzó, köbe faragott, Táti Ister-párt, kiket azonnal szívünkbe fogadtunk, s kiket **Kardos Mihály** plébános és **Pungor Béla** református lelkész megszentelt és megáldott.

- Hosszú évek kemény csapatmunkája volt az elkerülő út és védőgát, melyek után, máttól, méltó

műalkotással gazdagodunk...S ha már a biztonságunkat, emberibb életünket szolgáló beruházást említettem, a két éve elhunyt, nagytehetségű **Csordás Csaba**, okleveles közútfejlesztő mérnökről is meg kell emlékeznünk – szólt a továbbiakban a polgármester, kinek méltató, elismerő szavai szakmai szempontból, az „utas”, **Hórvölgyi Lajos**, és **Dr. Váradi József** „vízügyes” pályatársak tették teljessé. A két éve elhunyt Csordás Csaba gyermekei, – a vendégek –, és az Ister-pár előtt, méltó helyszínen felavatott emléktáblát kapott.

Kedves, jó szándékú tátiak, tisztelt erre járók! Vigyázzunk e messzire sugárzó, szemtelket gyönyörködtető helyre! Legyünk büszkék az Ister-párunkra, és akkor szívünkkel meghalljuk, mit üzennek nekünk!

Ui: Talán nem leszünk ünnepontók, ha e képes krónika végére írjuk: a Táti Ister-pár szoborkompozíció költségéhez, nagy szeretettel, és hálás köszönettel várják minden, a kiadást enyhíteni tudó és óhajtó, táti polgár és – vállalkozás anyagi hozzájárulását. A Táti Helytörténeti Értéktmentő Alapítvány számlaszáma: 63100057-12000313

Kép és szöveg: Mészáros István

„Hűséggel élünk csónakos Ister-pár, a gyermekével, S míg példánk tisztán fölragyog, Utunkon hitünk vezérel” /M-s/

Megkérdeztük a polgármestert...

- Polgármester úr! Közeleg a nap, amikor újabb ciklusra önkormányzati képviselőket, és persze polgármestert választunk. Ön, mondhatnám abban a helyzetben van, ahogy mondani szokás, polgármesterjelöltként nincs ellenfele. Ebből következik, hogy beszélgetésünknek most lényegében egyetlen célja lehet, a közelmúltból kiindulva, Tát elkövetkező, újabb négy évét próbáljuk fölvezetni. Egyszerűen mire számíthatunk?

- Kezdjük a befejeződő ciklussal! Nem volt könnyű időszak, de erőnkhez képest biztatóan fejlődünk. Javult az úthálózatunk, egy állami nagyberuházásnak köszönhetően biztonságosabb az árvízvédelmünk, s ezzel együtt jótékonyan csökkent az a már-már elviselhetetlen átmenő teherforgalmunk. Tovább bővült az ipartelepünk, s mindeközben arra is maradt energiánk, hogy – a helyi és környékbeli polgárok támogatását élvezve – az szomszédságunkba tervezett, új cementgyár ellen jó eséllyel tiltakozzunk.

- Tegyük hozzá, erről a média jelentős része megtévesztő információt közölt és közöl ma is... Mintha ez az egész Holcim-ügy, a cementgyár-

építés már végérvényesen eldöntetett volna.

- Jól látja a helyzetet, hiszen jogilag még semmi nem dőlt el, ezt tudniuk kell az aggódóknak, harcunkban csüggedőknek. Mindössze egy szerződés kötöttet Nyergesújfalu önkormányzata és a Holcim Zrt között. S itt mondanám el, nekem igazából azzal van bajom, azt nem értem, miként lehetséges egy kis létszámú testület érdekeit mintegy hatvanezer, a környéken élő állampolgár életminőségének óvása fölé helyezni?!

Megint más kérdés, de nagyon is összefügg ezzel az ügygel Nyergesújfalu és Lábatlan, elnyert pályázatokkal történő feltűnő kényeztetése. Olyan átcsoportosított, célirányos anyagi

támogatásokat koncentrálnak célirányosan a két településre, melyeket korábban, országos pályázatokra kívántak szétosztani.

- Ezek szerint nincs veszve semmi, reménnyel folytatódhat a tiltakozás.

- Mégpedig harcban edzett közösséggel! De ez már a jövőnkert érinti.

- Most kell megkérdeznem, milyen négy évvel számolhatunk?

- Akár az ország helyzete-, a miénk se rózsás. Romló anyagi lehetőségeink ellenére arra kell törekednünk, hogy az intézményeink zavartalan működését megőrizzük, emellett a rendelkezésünkre álló, szűkös anyagi forrásainkat a legfontosabb, legcélszerűbb fejlesztésre fordítsuk.

Ennek, remélem, jó esélye lesz, bízom benne, hogy továbbra is aktív, a közösség céljait szívvel-lélekkel támogató testület alakul ki.

Azért vállalom független jelöltként a megyei közgyűlés egyik listáján történő jelölést, hogy a megyei közgyűlés, illetve bizottságának munkájában való részvétellel a térség, a település érdekeit, akaratát kellő súllyal képviseljem.

Végül, de talán a legfontosabbat említeném: továbbra is számítok a tátiak jóakarátú, a jó és nemes céljaink megvalósítását szolgáló támogatására.

M-s

Tisztelt Választópolgárok!

2006. szeptember 8-án lezárult a helyhatósági választásokon indulni kívánó polgármester- és képviselőjelöltek jelöltállítási időszaka.

Szeptember 12-én Tát Nagyközség Képviselőtestülete megtartotta utolsó képviselőtestületi ülését, melyen megköszönve a lakosság bizalmát és a négy év során nyújtott segítségét – részletes tájékoztatást adtak a négyéves ciklus elején elfogadott programról és annak eredményes megvalósításáról, az elkészült fejlesztésekről, a gazdálkodás napi helyzetéről.

A helyi választások napjáig, 2006. október 1-ig még hivatalban lévő testület tagjai közül - egy képviselő kivételével - valamennyien úgy gondolják, hogy folytatni szeretnék a sok-sok éve lelkiismeretesen végzett közösségi munkájukat és ismét vállalják a megmérettetést, számítva a lakosság további bizalmára. Szabó Mihály úr búcsúzott el képviselőként a polgároktól, de szakmai ismereteire, bölcsességére, emberi hozzáállására a közösség – ismerve Őt – ezután is számíthat. Köszönjük a hosszú évek óta végzett munkáját, jó egészséget, örömteljes napokat kívánunk neki családjá körében.

A Helyi Választási Bizottság döntése értelmében ismét rajta lesznek tehát a szavazócédulán a jelenlegi képviselőtestületből az alábbi jelöltek:

Farkas Béla	független	Németh Péter	független
Horváth István	MSZP	Papp István	független
Kátai Ferenc	független	Schmidt Mihály	független
Keil József	független	Simon János	független
Mechler István	független	Szívós Péter	független
Mechler József	független	Turi Lajos	független
Új képviselőjelöltként indulnak a választáson:			
Bartl Sándor	független	Kátai Tamás	független
Bech Artúr	független	Kovács Sándor	független
Bogár György	független	Täicht István	független
Holop István	független		

A 19 jelöltből a képviselőtestület tagja a 13 legtöbb szavazatot elérő jelölt lesz. A szavazólapon érvényesen szavazni legfeljebb 13 jelöltre lehet.

Segítségét jelentheti a szavazólap kitöltésénél, ha magával viszi tájékoztatónkat, illetve előre összeállítja jelöltjei listáját.

A polgármesteri tisztségre egy jelölt regisztráltatta magát, akinek a jelölését a Helyi Választási Bizottság elfogadta: **Szenes Lajos** független

A Német Települési Kisebbségi Önkormányzati képviselőjelöltek az alábbiak: **Kardos Istvánné, Kurinyecz Gáborné, Szabó József, Csiffári Norbert, Kniezl Amanda**

Valamennyi jelöltet a Komárom-Esztergom Megyei Német Kisebbségi Önkormányzatok Szövetsége delegálta.

A Német Kisebbségi Önkormányzat tagjainak száma 5 fő, a szavazólapon érvényesen szavazni, legfeljebb 5 jelöltre lehet.

A megyei közgyűlés tagjaira az alábbi listákra történő szavazással adhatják le voksaikat:

Bakonytérsegi Önkormányzatok Szövetsége
Magyar Demokrata Fórum
Vállalkozók Pártja – Polgári Körök Tatai Szövetsége Egyesület
Magyar Szocialista Párt
Kisgazda Szövetség
Magyarországi Munkáspárt 2006
FIDESZ-Magyar Polgári Szövetség –Kereszténydemokrata Néppárt
Esztergomi Kistérségért Egyesület
Polgármesterek a falukért
Polgármesterek és Nemzetiségek Egyesülete
Képviselő Választási Egyesület,
SZDSZ – a Magyar Liberális Párt
Magyar Kommunista Munkáspárt
Tiszta Közéletért Egyesület

A választásokkal kapcsolatos bármilyen információért forduljon a Polgármesteri Hivatalhoz! Az önkormányzat honlapján minden fontos tudnivalóról tájékoztatást kaphatnak a www.valasztas.hu ill. a www.tat.hu internetes oldalakon.

Ne mulassza el a lehetőséget, hogy Ön is részt vegyen a helyi ügyek intézésében, szóljon bele a település sorsának alakításába! Kérem, jöjjön el szavazni október 1-én!

Dérené dr. Varga Katalin, Helyi Választási Iroda vezető

Helyi képviselőjelöltek bemutatkozása
2006. szeptember 26-án (kedden)
18 órakor lesz a Táti Kultúrházban,
melyre minden választópolgárt
szeretettel várunk!

A cementgyárról egy nyergesi szemével

Dr. Völner Pál ügyvéddel, a nyergesi képviselő-testület – az új cementgyár építése ügyében kisebb-ségbe szorult – tagjával e sokunkat érintő és érdeklő témáról hosszan beszélgettünk. Dialógusunk legfontosabb részletét azzal a szándékkal adjuk közre, hogy jelezzük, érzékeltessük, még nincs veszve semmi sem, nem szabad lemondani, hiszen a végeredmény rajtunk múlhat.

A Holcimmal kapcsolatban, amióta beindult a cementgyár-építés ügye, több olyan adat merült fel, melyek miatt nem tartjuk a céget minden esetben korrektnek. Itt volt például a Bélapátfalvi cementgyár, amit annak ellenére be bezárták, hogy az egész környék tiltakozott ellene. Tehát nem lehet igaz, hogy cementhiány van az országban. Miért zártak volna be egy olyan gyárat, ami a legújabb volt a magyar cementgyárak közül?

A másik problémán a Holcimmal, a Hejőcsabai cementgyár, ami szintén az ő égisük alatt működik. Ebben az esetben kikezdték a többségi magyar tulajdonosokat a jogos tulajdonukból. A vagyontárgyak jó része ma sincs a nevükön, ennek ellenére használják, miközben a jogos tulajdonosok nem részesednek a haszonból.

A harmadik „fekete pont” pedig a lábatlani népszavazás. Noha ez a szavazás vetette el, hogy veszélyes hulladékot égetsen a Holcim, ennek ellenére a mai napig megteszi.

Ha ennyire nem követik a jogot, és a környéken élők véleményét, akkor nem sok jóra számíthatunk tőlük. Helybeli gondok is vannak?

Ezekről annyit, hogy amikor először leültünk a Holcimmal tárgyalni, akkor még arról volt szó, hogy egyszerű cementgyár épül. Az engedélyezési eljárás során viszont kiderült, hogy mégsem annyira egyszerű lenne az a cementgyár, hiszen hulladék-, sőt, veszélyes hulladékegetőt is kívánnak beruházni. Ezért tavaly szeptemberben a testületünk elutasította a Holcim ezen igényét, és csak a cementgyár építését hagyta jóvá.

Hogy menet közben mi történt, és mi nem történt, nem tudható, de fél év alatt megváltozott testületük véleménye, és egy, a polgármester által szorgalmazott, még januárban megtartott, rendkívüli testületi ülésen lehetővé tették, hogy a társaság hul-

ladékegető cementgyárat építsen mondván, a Holcim megígérte, hogy veszélyes hulladékot nem fog égetni.

A most megkötött szerződéstervezetet többször tárgyalta a testületünk. Nekem voltak módosító indítványaim, de más képviselőknek is Ezeket jórészt nem vették figyelembe. Indítványoztuk, amennyiben mégis égetnének veszélyes hulladékot, akkor fizessenek évente egymilliárd forintot az itt élőknek. Hát ezt nagyon szépen leszavazta Nyergesújfalú testülete. Olyanokat mondtak, hogy nekik az adott szó elég, hogy hátha nem tudnak annyi pénzt fizetni, s hogy ki tudja, húsz év múlva mennyit ér majd ez az összeg. Egy szóval a polgármester úr által vezetett többség nem vette figyelembe ezeket a javaslatokat.

Maga a szerződés elfogadása is érdekes folyamat lehetett.

Ugyanis a nyáron kétszer volt napirendre tűzve ez a tervezet. Első alkalommal megtettük a kiegészítő javaslatokat, ám ezek alig kerültek bele a szerződésbe. A Második nyári ülésen a polgármester azt mondta, ez a téma nem eléggé előkészített, vegyük le a napirendről. Fura volt, hogy ez a tervezet, csaknem azonos szöveggel, bekerült az augusztus tizenhatodikán másnapra(!) összehívott, rendkívüli testületi ülésre. Szűk nyolc főt a tudott a polgármester úr összerántani ahhoz, tárgyalóképes legyen a testület.

Többen szabadságon voltunk, távol az otthonunktól. Így, jól időzítve fogadták el a szerződés-tervezetet. Látszik, hogy ezt a tényt bizonyos manőverek megelőzték. Igaz, az oly nagyon sürgősnek titulált tervezet csak két hét múlva írták alá az érintettek, ünnepléses dobpergés közepette.

Volt a Holcimnek egy ígérete... Hogy háromszáz millió forintot fizet Nyergesújfalúnak, amennyiben fogadja a beruházását. Igaz, ezt a pénzt se a város kapja, hanem alapítványba teszik, s attól kéregethünk. Magyarán nem tartja be az ígéreteit, és nem olyan nagyvonalú a Holcim, mint amilyennek magát beállítja.

A jelenlegi helyzet alapján a Holcim építhet-e cementgyárat, vagy sem?

A Holcimnek még néhány akadályt sikerrel kellene vennie ebben a történetben. Az egyik akadály az, hogy részletes környezetvédelmi hatástanulmány még mindig nem létezik.

Tehát elvileg már itt megbukhat a szándékuk.

A másik akadály az a tény, hogy a Holcimnek egyetlen négyzetméternyi területe sincs ma Nyergesújfalun, ahova építési engedélyt kérhetne.

Előbb a városnak kellene megvásárolnia ezeket a területeket a tulajdonosaiktól, és csak azután adhatná át a Holcimnek. A magántulajdonosok közül, ha csak egy is nem adja el a földjét, meghíúsul a Holcim szándéka, ugyanis ez esetben az építési hatóság nem adhat ki engedélyt. És ilyen célra nem lehetséges a kisajátítás. Már most gondot okoz, hogy a földtulajdonosok nem egyforma opciós árat kapnak a földjeikért, és bizony jogosan sérelmezik a szerződések közötti aránytalanságot. Ráadásul kérdés, hogy a városunk által a Holcimnek eladandó, ugyancsak nem közművesített területek mitől érnek sokkal többet? Tehát itt is számolhatunk néhány csavarral, hiszen az érintettek jogosan sérelmezik a szerződések közötti aránytalanságot.

Végző akadály a polgári engedetlenség lehet?

Ez is szóba jöhet, de erről az érintettek dönthetnek. Én azt mondom, épülhet új cementgyár, de a bánya közelében, messze a lakosságtól, - legalább négy kilométerrel! Ha a tulajdonosok komolyan akarják, oda építik. Ha viszont a magyarországi képviselőik akarata lesz a döntő, akkor ragaszkodnak a tiltakozásunkat kiváltó, sokak egészségét veszélyeztető helyhez.

Tát-Mogyorósbánya: iskolatársulás

Az iskolák fenntartása, normatív támogatásból egyre nehezebb

Köztudott, hogy az iskolák fenntartása, normatív támogatásból egyre kevésbé fenntartható gyakorlat. A fenntartó, mind jobban elszegényedő település önkormányzatának egyre mélyebben kell üresedő zsebébe nyúlnia. Ha nem rendelkezik adóbevételekből származó anyagi forrással, akkor bizony a fenntartót egészen megterheli iskolájának működtetése, sőt, idővel ellehetetlenítheti! Másrészt az élet dikálta elvárás az, hogy éltsessük, ne hagyjuk megszűnni – akár a templomot – az iskolát...

Mogyorósbánya iskoláját is már a megszűnés réme fenyegette, amikor – okosan és felelősség teljesen – úgy döntött a helyi a képviselőtestület, hogy megoldást keres az iskola és az óvoda gazdaságosabb, a község gazdálkodását kevésbé terhelő működtetésre. Erre jó megoldásnak adódott egy kis-

társági mikrotársulás létrehozása, mert az ilyen keretben működő intézmények magasabb (normatív) állami támogatást kapnak.

Így a mogyorósi iskola működése továbbra is biztosítható marad. Megbízták a polgármesterüket, **Prohászka Tibort**, intézkedjen a mogyorósi iskola társulások formájú további működtetéséről. A megkeresett táti képviselőtestület a társulási szándékkal egyetértve, elfogadva azt, a tavaszi előtárgyalásokat követően határozatot hozott, melynek értelmében július elsejétől az alig több mint félszáz nebuló és tíz pedagógus a két épületből álló, négyszázötven diákot nevelő, oktató táti általános iskola tagiskolája lett.

A nyáron elkészült az alapító okirat, és a jegyzők valamennyi szükséges adminisztráción túl vannak már. A társulás végszükség volt. Nem volt más lehetőség a túlélésre, vállalni kellett a felelősségteljes megoldást! Hiszen a gyerekek létszáma még mindig csökken, talán, ha tíz év múlva emelkedik majd az elsősök létszáma. Ráadásul országos gond a települések elszegényedése. E két tény együtt, Mogyorósbányán már régen megérlelte a lépéskényszert. A társulással megmentettük az önmagát túlélő iskolát.

A mogyorósbányai gyerekek és szülei semmi változást nem tapasztalnak majd. Az intézmények ugyanúgy működnek, mint eddig. A megmentett, mogyorósi tagiskola pozíciója erősödni fog. Ugyanis pontosan meghatároztuk, melyik iskola, mennyi pénzt kap majd a táti önkormányzaton keresztül. Még a pedagógiai gyakorlat is megpezdül majd, hiszen a tíz pedagógussal bővülő tanári kar minden bizonnal egyeztetni, kicseréli a módszereit. Tovább ápoljuk a társult intézmény hagyományait. Bajót-Nyergesújfalú egyéves szép példája lebeg előttünk. Az idén a közeli Epöl-Bajna-Nagysáp iskolái is társulnak. Bíztható mindez, így bízunk benne, működni fog az iskola-bővülés.

Úgy, hogy fokozott elvárással és felelősséggel csegetünk be szeptemberben közel félezer diáknak. – nyilatkozta a nyolc éve iskolavezetési feladatokat is ellátó **Simon János** igazgató.

Máltai képeslap

Nagy zökkenéssel földet ér – 2 órás repülés után – a máltai „gépmadár”. Megérkeztünk ebbe a csodálatos szigetszországba. Széles mosollyal, szeretettel vár bennünket meghívónk Tonio Portugese úr, a máltai zenekar elnöke és két vezetője. Már este van, két busszal indulunk Valettából Sliemába, a 8 emeletes Marina Hotelbe.

A sors, – az adományozók önzetlen segítségével – nagyon szerencsésnek érezzük magunkat, hogy eljuthattunk ebbe a csodálatos világba.

Első látásra is mintha építészeti képeskönyvet lapozgatnánk. Látványa a „kövé merevedett zene”. Annyi templom, hogy az év minden napjára jutna egy belőlük – hiszen az itt élők Európa leg-hívőbb keresztényei. Ez a parányi szigetszország – amely területét tekintve alig nagyobb, mint fél Budapestünk – lélegzetelállító épületeket őriz, templomokat, amelyeknek 50 tonnás kőkolosszusait máig vitatott módon vitték a helyszínre és illesztették egymáshoz mindenfajta kötőanyag nélkül.

Láthattuk a nagymesterek palotáit, az egymásba éró kisvendéglőket, a házakat, amelyek valami egészen gyönyörű hatást keltő aranyszínű terméskőből épültek.

A „vonalzóval tervezett” utcákat, amelyek párhuzamosan futnak, az épületeken a fából faragott erkélyeket, amelyeken színesen pompázó virágok futnak fel.

A kertek, a pálmák, rózsák, leánderek buja látványa mindannyiunk számára felejthetetlen élményt jelent.

Utazásunk első állomása Gozo, Málta második legnagyobb szigete. Önmagában is hatalmas élmény a komp, amellyel utazunk. „Gyomrában” rengeteg autó, fedélzetén több száz emberrel együtt csodálhatjuk az elénk táruló panorámát. A sziget területe összesen 67 km². A hatalmas hajóról csodálhatjuk a sziget öbleit, a végtelen azúrkék tengert.

A kövek, a napban fürdőző épületek, a szűk árnyékos utcácskák, csodálatosan feldíszítve várnak bennünket. Péter-Pál ünnepét a sziget minden lakója a székesegyház előtti téren ünnepli este, miután a nap eltűnik a tenger mögé.

Kigyulladnak az ünnepi fények, és kezdetét veszi a felvonulás, az ünnepi hangverseny – amelyet a táti-dorogi 50 zenész és a táti lányok felvonulása teszi még örömtelibbé. A szobrokkal, gyönyörű bordó és aranyozott drapériákkal feldíszített színpadon fogadjuk a sok száz ember lelkes ünneplését.

Azután jönnek a máltai élmények. Vendéglátóink gazdag programot állítottak össze a napi szereplések mellé. Busszal bejárjuk a szigetet, utunkat leánderek, kaktuszok, pálmák szegélyezik. A Sliema Band Club fogad bennünket. Csodálattal járjuk be a nagy épületet.

A földszinten büfé, kellemes szórakozásra alkalmas helyiség, az emeleten – amelyre oszlopos lépcsőház vezet – gyönyörű barokk bútorokkal berendezett próbaterem, kottatár, tárgyalóterem. Látszik, hogy megbecsülik a zenekart. Az udvaron felállított sátorban adjuk első hangversenyünket illetve mutatják be első műsorukat a lányok – amelyet megtisztelt a Máltai Államelnök is.

Máltán nagyon régi hagyománya van az egyházi ünnepeknek és fesztiváloknak. Egyik legnagyobb ünnep a Miasszonyunk Plébániatemplom megnyitása, a Miasszonyunk művészi szobor megérkezésének, a Ferences Szerzetesek bejövételének 125. évfordulója. Erre az ünnepre szólott együttesünk meghívása is.

Sliema – Málta második legnagyobb városa – az ünnepre készülve, gyönyörűen feldíszítve várta a fesztivált. Este elkezdődik a program. Zenekarunk és mazzorett csoportunk a pompásan kivilágított Plébániatemplomtól a tengerpartra vonul, a helyi lakosok, turisták tapsaitól kísérvé.

Másnap következik az ünnep fénypontja: a pompás felvonulás, a Máltai Bíboros fogadása zenekarunk részére, levonulás a Máltai Filharmoniai Társaság zenekarával együtt a tengerparti szabadtéri színpadig. Utunkat szobrok, a szűk kis utcácskák házai között kifeszített drapériák díszítik.

Kezdetét veszi a zenekar bemutatkozása, lányaink szép táncai az összegyűlt tömeg lelkes tapsaitól kísérvé.

Azután – leírhatatlan látványt nyújtó tűzijáték – a tengeren, majd a parton tűzkerekek látványa közvetlen közelünkben.

Egy kis ízelítő programunkból: Az utazáson 82 fő vett részt. Ezt a hatalmas csoportot meghívta Sliemai zenekar elnökhelyettese (fő anyagi

támogatója) saját villájába. A hatalmas kertben pincérek hada látta vendégül a népes vendégsereget, fürödhettünk a hatalmas úszómedencében.

Utunk során többször volt alkalmunk megmártózni a csodálatos tengerben, sütötte a lábunkat a forró parti homok.

Jártunk Odusseusz barlangjában, hajóval jártuk körbe a part menti épületeket, kikötőket – ahol kishajók százai sorakoztak – mutatva, hogy gazdag ország vendégei vagyunk. De láthattunk hatalmas tengerjáró hajókat is a történelmi épületekkel szegélyezett part mentén.

Utunk egyik legnagyobb élménye Málta legkisebb lakatlan szigetére való kirándulás. Comino szigetére romantikus kishajón utaztunk – kicsit többen is a megengedett létszámnál. De a látvány leírhatatlan volt. Az évezredek során kialakult sziklakapuk, a Kék Lagúna hívogató kék vize felejthetetlen élményt jelentett mindannyiunk számára.

De hasonló élményt jelentett a Valettában való barangolás. Panorámája a mediterrán térség lecszebbje, erődtímenyei bevehetetlené tették a betolakodóknak. Éjszakai sétát tettünk Mdinában – Málta legkisebb és legszebb városkájában (300 ember lakja), de itt él az államelnök, a Máltai Bíboros. Itt található a sziget legszebb katedrálisa, a Péter és Pál Katedrális. Megcsodálhattuk az éjszaka fényeit a városfalról.

Élményeinket még több oldalon átsorolhatnánk. Hálával tartozunk mindazoknak, akik lehetővé tették a zenekarnak, a mazzorett csoportnak, hogy ilyen életre szóló élményben lehetett része.

Köszönetet mondunk támogatóinknak:

Acro-Kardos Kft., Adolf Krisztina, Árendás Gábor, Dr. Balási Károly, Botlik Trans Kft., Forest-Papír Kft., Grantec Kft., Gyüre és Társa Bt, Horváth György, Hummel József, Keil Attila, Kovács Tibor, Mechler Ferenc, Molnár László, Musik-Land Utazási Iroda, Radaszolg Bt, Schmidt László, Start Trans, Szabó Mihály, Szakmár Gyula, Tát Nagyközség Önkormányzata, Vass és Társa Kft.

Kátai Ferencné, zenekari elnök

Szervátiusz Tibor: A Táti Ister-pár c. szobrának felavatása Bakay Kornél beszéde 2006. szeptember 9-én

Látásmód és viszonyítás kérdése, hogy a ma itt megjelentek száma nagy vagy kicsi, hogy sokan vagyunk-e vagy kevesen, azt azonban bátran kijelenthetjük, hogy akik ma eljöttek ide, a nemzet egészét képviselik, igaz csak szellemiségben, igaz csak jelképesen. De ma már hovatovább a magyar nemzet maga is csak jelképesen létezik.

Ám, akik ma eljöttek ide, elmondhatják barátaiknak, ismerőseiknek, tovább adhatják utódaiknak, hogy a világ legnagyobb élő szobrászával találkozhattak, ahogy a nemrég megboldogult Bartis Ferenc oly helyesen megfogalmazta. Igen, kettős alakban áll előttünk a magyar szobrászgéniusz: Szervátiusz Tibor. Testi valóságában és másfél tucatnyi köztéri szobor-sorozatának legújabb ragyogó termékével, az Ister-párral.

A törékeny fizikumú szobrász, monumentális új alkotása tövében, sajátos jelkép számomra. Ady Endre jellemzése nagyon illik Szervátiusz Tiborra:

Ős Napkelet olyannak álmodta, amilyen én vagyok:

Hősnek, borúsnak, büszke szertelennek, Nap fiának, magyarnak!

A kicsivé csonkolt Magyarország Botondját látom benne, aki hatalmas erőt tud kiadni magából, mert ez az őserő minden igaz magyar ember sejtjében megvan, csak nagyon sokan, nagyon sokszor nem tudnak megfelelő alakot adni neki. A művész által is annyira szeretett és tisztelt Szabó Dezső ezt így fogalmazta meg:

"Ne akarj kifejezni olyant magadból, ami sohasem volt benned!"

Tehetség nélkül nincs művészet, tehetség nélkül nincs alkotás, de a talentum önmagában nem elég ahhoz, hogy magyar művészet szülessen.

Szervátiusz Tibor megteremtette és diadalra vitte a magyar szobrászművészetet mind formai, mind tartalmi vonatkozásban. Az ősök üzenetét a génjeiben hordja, akár Attilát, akár Árpádot, akár Adyt, akár Szabó Dezsőt, akár a sumér isteneket mintázza meg.

Szervátiusz Tibor monumentális szoboralakjai ötezer év köbe zárt üzenetét sugározzák felénk. Koszmikus istenalakok ők, akiket első pillantásra befogadunk, a magunkénak érzünk, jóllehet a mezopotámiai sumér mitológiát és jelképvilágot létrehozó városépítő folyamközi emberek más természeti környezetben, más életmódot folytattak, mint a mi őseink. Ezek a szoboralakok mégis magyarul beszélnek. A pásztor-király Dumuzi, akinek a neve sumérül "derék, igaz fiút, az Élet fiát" jelenti, magyar karakterű férfi, örök szerelme Innin-Inanna, avagy Istár-Ister pedig számunkra, a gyermekét óvó és szerető Babba Máriát jeleníti meg, lágy, hajlított vonalakkal. Miért láthatjuk így, miért érezhetjük így? Azért, mert az alkotó nemcsak nagy művész, hanem ízig-vérig magyar művész, akit joggal neveznek a "kő és a fa Bartók Bélájának", világra szóló zseninek. Bartók a Kárpát-medence több mint hatezer éves történetét dolgozta fel zenei szimbólumokban s így eljutott az évezredek óta itt élő emberek lelkivilágához, a messzi őskori világig. Szervátiusz Tibor is napvilágra tudja hozni az elsüllyedt világok kimondhatatlan érzéseit, vágyait, üzeneteit. A magyar szobrászat pedig kivált hasonló az ősihez, mert az öröklődő ősfalak halhatatlanok.

Európa kellős közepe: a Kárpát-medence, a távoli Mezopotámia és Közép-Ázsia hajdan szervesen és szorosan összetartozó történeti, művelődéstörténeti komplexum volt, s ma már azt is bizonyítja a korszerű tudomány, hogy az itt élő népesség alaprétege év tízezerdeke óta változatlan maradt s ehhez a népességhez nekünk, magyaroknak közünk volt.

Minden alkotásnak meg kell találni a megfelelő, méltó helyét, ahol a földi erővonalak, az energia-sugárzások és a természeti környezet hatni és érvényesülni engedi a művet. Ez a hely ideális az Ister-pár számára. A közelben Isztergam, azaz Esztergom, a háttérben az Iszter, a Duna. A 2980 km hosszú folyamból a hajdani Magyarországra - Dévénytől Orsováig - 3 km híján ezer km esett s így magyar folyónak is nevezhetjük. Ugyanakkor Közép-Európa legfontosabb útjára volt évezredek óta változatlan maradt s a legősibb emberi kultúrák alakultak ki. A görögök Isztrosznak nevezték s ezt a nevet a szkítáktól vették át, akik az Iszter-Istár nevet adták az európai földrészt második legnagyobb folyamának, a Danubiusnak, Dunának

A Dunát nem a szlávok nevezték el, ők csak átvették az egyik ősi, talán kelta eredetű elnevezést. A víz, a folyó az Élet jelképe, az Élet vizét őrzi Dumuzi az ölében. S itt, a tőlünk félíg elrabolt Duna Partján nagyon hitelenek érezhetjük „fénylő szerelmének” szavait: *Ó, Dumuzi, ki elnyugodtál, állj fölötté őrizőként!*

A megmaradásunk a gyermekeket szülő magyar anyákon múlik, ezt mutatja Inanna-Istár, karjai közt a kiseddel. Mindkettőn kozmikus szimbólumok: a nyolcágú csillaggal ékes Nap, rásimulva a Hold sarlójára. Anya és fia, Asszony és a Megtermékenyítő Férfi: az örök szerelem, a termékenység és a szaporodás istenalakjai, egyben a Vénusz-planéta meg-

testesült ember-figurái. Az egész művön nyugalom, derű, kiegyensúlyozottság árad szét mind külsőleg a formák összehangoltsága folytán, mind belsőleg, az Örök Élet elpusztíthatatlanságát, a termékenység csodáját hirdető méltósága által.

Egy ősi sumér dal elevenedik meg e két pompás szoborban. Dumuzi a mitikus pásztor király köszönti így termékeny isteni szerelmét, Inanna-Ister-t:

Az Ég nagy Úrnőjét.../ Az Istennek szenteltet.../ Az Ég hős asszonyát / Inannát akarom köszönteni!

Amikor fenségében, nagyságában, hősi erejében és hatalmában este ragyogva feltűnik. Amikor az eget tiszta fénnel betölti, amikor Ő, mint Hold és Nap fellép az égre, megismeri őt

minden ország fentről lentig. Nem kell sem a tudósnak, sem a múlt iránt érdeklődő laikusnak nagy fejtörést végeznie, hogy eszébe jusson: de hiszen nekünk is van Inanna-Istár-Iszterünk! Ő a Tündér Ilona, aki a Duna-Iszter csallóközi Tündérmézőjének az úrnője. S a Napköszöntő gyermekversikénkben vajon nem Dumuzi neve torzult mára érthetetlen ákombákommmá?

Antan Témusz / Szóraka Témusz,/ Szóraka tiki-taka, / Ala-bala bambusz!

Szervátiusz Tibor állást foglalt ezzel a szoborpárral szülőföldünk és népünk ősisége mellett, hitet tett nemzetünk jövőjéért és kiirthatatlan termékenysége, azaz megmaradása mellett, megmutatta, hogy szent jelképeink is lehetnek erőforrásaink.

A szobrászat nem olcsó szórakozás - mondja Szervátiusz Tibor - mert meg kell tanulnunk mindig a mű nyelvét!

Annak a szobornak, amely csak az egyének kisebb-nagyobb csoportjához szól, nincs esélye az öröklésre. Az a szobor azonban, amelyik az ősi, tudatalatti kincseket rejtő jelképeket emeli be a közösség, a nemzet szellemi világába, azt bizonyosan örökre megmarad és a szellemi tartalom meghatározó voltát időtlenidőig megőrzi. Ilyen műveket azonban csak a legnagyobb génuszoknak sikerül megalkotniuk. Ezért mostantól a tátiak elmondhatják, az örök emberi alkotások egyik nagy művét birtokolhatják, óvhatják, vigyázhatják. Ne engedjék a mai, lezüllesztett "fejetlen lábának" hogy kárt tegyenek benne.

A magyar Jövő, a remélt magyar Feltámadás egyik megszentelt kultusz-helye legyen e domb. A szobrokból áradó sugárzás őrzi el egyre gyarapodó belső ellenségeinket, innen is, az országból is. Ne a magyarnak lenni gyáva és hitvány utódnép sokasodjon. Szülessen új nemzedék, amely igenis megvalósítja a művész nagy álmát: a Duna-Iszter felett feszülő Hadak Útja hídját, a Boldogasszonnyal és a Szent Koronával. De még, teszzen hozzá én, azt is adja meg az Isten, hogy a 16 évvel ezelőtt általunk elképzelt Attila nagykirály monumentális szobrát is elkészíthesse Szervátiusz Tibor a Gellért-hegyi szovjet emlékmű helyére.

Mindez azért, hogy az emberek végre megértsék: ez a föld a mi hazánk, hogy végre felfogják, amit Kodolányi János így fogalmazott meg: "Meg kell értenie az embernek, hogy nem véletlen, hogy hová születik, hol él, hová tartozik, milyen nyelven beszél, mit hisz, mire teszi fel az életét, mit tagad és mit nem vall magáénak, mit öl meg, és mit utasít el magától. És nem véletlen az, hogy milyen sors az, amit az embernek végig kell küzdenie, vállalnia kell, meg kell hajolni előtte ..."

Bizzunk és higgyünk abban, hogy vénül és kihál a jelenlegi szolganemzedék s ha lassan is, magára talál ez az ősi és dicső múltú nemzet.

Textilbabák és patchwork a Táti Galériában

Szent István király, Gizella, Tát történetében első írásos emlékét hagyó uralkodó III. Béla és további szebbnél szebb, korhű ruhákba öltöztetett textilbabák, gyönyörűséges foltvarrás kompozíciók fogadták augusztus 18-án este a Táti Galériába látogató kedves vendégeket. Zsúfolásig megtelt a táti Kultúrház emeleti terme, hiszen nemzeti ünnepünk, Államalapító Szent István királyunk tiszteletére egy igazán különleges tárlatnak ígérkezett az ünnepi hétvége előestéjének kiállítása, mely augusztus 25-ig volt látogatható.

Természetesen az ismeretség – hogy két isten-áldotta tehetség keze munkáját csodálhatták meg a táti és környéki polgárok – nem a kiállítás szervezésével kezdődött. Olajné Bíró Arankát egy procelánbaba készítő tanfolyamra hozta el Tátra az a Csicsmann Erzsébet, akinek felejthetetlen porcelánbaba kiállítását tavaly decemberben, a karácsonyi ünnepekre készülődve tekinthették meg az érdeklődők.

Káta Ferencné kultúrigazgató így emlékezik az első találkozásokra: „Először szimpatikus lénye, Vas megyei ízes beszéde fogott meg bennünket. Fényképalbumból mutatta, hogy Ő rongybabakészítéssel foglalkozik. Már a babákról készült képek is felvillanyoztak bennünket, de aztán a Győri kiállításon babáit meglátva tudtuk, hogy ezt a szépséget a tátiaknak is látni kell!”

A különleges rongybabákkal berendezett kiállítótermet foltvarrás kompozíciók tették még hangulatosabbá egy héten keresztül, melyek Molnárné Bíró Vilma keze munkáját dicsérik. A két név hasonlósága nem véletlen, hiszen egy testvérpárról van szó, akik most együtt a textil két különböző művészi alkalmazásának módját mutatták be.

A péntek esti megnyitó elején, hogy a szemet gyönyörködtető látvány mellé szellemi táplálék illetve a fül számára is kellemes hangok társuljanak – a tátiak számára nem ismeretlen – bajóti művész házaspár, Ferenczy Éva és Ferenczy Rudolf (Dax) valamint Szennyai Éva tolmácsolt ünnepi hangulatot teremtő dalokat, verseket.

Miután Pappné Adolf Erzsébet – a megnyitó háziasszonya – köszöntötte a vendégeket, Káta Ferencné, kultúrházunk igazgatója mutatta be a közönség számára a két kiállító művészt, illetve foglalta össze néhány gondolatban a rongybabakészítés és foltvarrás (patchwork) technikáját.

Mielőtt – a szokásokhoz hűen egy pohár pezsgőre valamint egy kis pogácsára invitálták a közönséget – Szenes Lajos polgármester méltatta a kiállítókat és hívta fel a jelenlévők figyelmét nemzeti ünnepünk belső értékeire, mivoltának fontosságára.

Elsőként – talán úgy illik – ismerjük meg Olajné Bíró Arankát, és az ő rongybabáit. Tét. Bár tűnhetne elírásnak is, ez a Tát-iak számára érdekes név, de azt hiszem legtöbbször hallottuk már ezt a Győr-Moson-Sopron megyei településnevet, ahonnan Aranka érkezett hozzánk. Elmondása szerint, mint a legtöbb gyermek ő is egészen kicsi kora óta vonzódott a babákhoz, de emellett a kézműves dolgokhoz is. Az ezek iránti szeretet a felnőtt korban sem hagyott alább. Később lányainak, majd unokáinak vásárolt babákat, és azoknak varrta a ruhákat. 2001-ben jelentkezett a Zichy-palota egy hirdetésére, és azóta tagja a Győri Babaklubnak.

De hogyan is készülnek ezek a babák?

Aranka teljes egészében maga készíti, a fej faragásától, az arc aprólékos és élethű kifestésétől egészen az aprócska kis cipőig. A parókákhoz, bajuszokhoz élő hajat használ. Bevallása szerint az egyik legnehezebb feladat az adott korra és alakra a legjellemzőbb kosztümöt megtalálni, és ahhoz megfelelő anyagot, illetve kiegészítőket megkeresni. Nemcsak a ruhák szabása, de színe, mintája, esése is fontos szempont.

A hímzések fonala, a gyöngyök formája, a zsinórok és szalagok szélessége miatt sokszor napok telnek válogatással. Egy-egy történelmi baba elkészítése emiatt (és mert még egy nyugdíjas sem babázhat reggeltől estig) hetekig, sőt hónapokig tart.

Az elkészített babák mellé szép számmal gyűltek az elismerések is az elmúlt években. 2001 óta, amióta tagja a Győri Babaklubnak, minden alaklommal elindult az évente megrendezésre kerülő Nemzetközi Győri Babakiállításon.

2001-ben – első baba párjával – a Honfoglalókkal a Kiss Áron Magyar Játék Társaság Különdíját nyerte.

Majd 2002-ben királyi párral I. díjat, 2003-ban az unokája ihlette babája az Eliána fuvalával I. díjat, 2004-ben Jókai regényhőseivel, Elizával és Aladárral ugyancsak I. díjat, 2005-ben István király és Gizella párjával II. díjat, Pankával III. díjat nyert.

Idén Bethlen Gábor és Brandenburgi Katalinnal ismételt I. díjat és az ezzel járó elismerést kapta meg.

Két alkalommal nevezett a Visegrádi Országos Babakészítő Pályázat és Kiállításra, ahol 2003-ban Károly Róbert és Erzsébet királyné II. díjas, 2004-ben Nagy Lajos a trónteremben című kompozíciója I. díjas lett.

És hogy Tátra se jöjjön egy új alkotás, egy meglepetés nélkül a táti kiállításra elkészítette III. Béla és hitvese alakját. Elmondta, hogy ezeket a figurákat különösen nehéz volt megalkotni. A díszes bizánci öltözet elkészítése komoly problémák elé állította, de azt hiszem akik láthatták a párt a kiállításon, ennek nyomát sem tapasztalták, hiszen Olajné Bíró Aranka keze közül ismételtelen egy csodálatos rongybaba látott napvilágot.

Molnárné Bíró Vilma Vas megyéből, Sárvárról hozta el számunkra foltvarrásos kompozícióit. Vilma asszony 1996 óta varrja ezeket a gyönyörű alkotásokat. Technikáját auditív módon könyvekből tanulta. 3-4 év munkásság után pályázott a Szombathelyi kiállításra, ahol különdíjat nyert. Majd a bonyhádi könyvtár által meghirdetett könyvborító pályázaton II. díjat nyert.

Nézzük, honnan is származik a patchwork azaz foltvarrás. A kézimunkának ez a formája a szövés feltalálásával kezdődött. Elsődleges célja, hogy a fennmaradó szövet, bőr és textildarabok legkisebbike is hasznosuljon, ne vesszen kárba. Voltak olyan népek, közösségek, ahol csupán a foltozással foglalkoztak. Így volt ez nálunk magyaroknál is. A folt szó nálunk már önmagában is a szegénységet, a szegényt sugallja. Lehet az egy ruhadarab, vagy a becsület, folt szó egyiken sem áll jól. Nem így volt ez Távolkeleten, vagy Amerikában, ahonnan igazából a foltvarrás indult, és valódi művészetté fejlődött, népművészetté alakult. Mára már több ezer minta alakult ki, amiből megszámlálhatatlan variáció komponálható. A technikai újítást Japán hozta, körvágókést, és a hozzá szükséges speciális alátéteket. Ez nagyban megkönnyítette a foltok kiszabását. Napjainkban is születnek technikák, újulnak a régi formák.

Molnárné Bíró Vilmát idézve: „A foltvarrás nem a pénzről szól, hanem értéktartásról a magunk és szeretteink számára”

hámos

Fehérló fiai - és lányai...

Tát nagyközség az utóbbi időben egyre több ok miatt válik nevezetessé. Hosszan sorolhatnánk a bizonyítékokat, színfoltokat, de nem tesszük, nehogy véletlenül kihagyva megsértődjön valaki. Essék szó viszont a Táti Fehérló Fia Baráti Körről, mely egyesület mindössze két évvel ezelőtt, két lelkes lovas, a ma ötven éves **Székely Gyula** és húszéves „fogadott fia” **Németh Gábor** által, egy lóhátas megbeszélést követő, lóhátas kézfogással alapított meg.

- Úgy tudom, már a húszhoz közelít a létszámuk. A felszerelésük, fegyverzetük, lószerszámuk folyamatosan gazdagodik, egyre többbe kerül a baráti kör fenntartása, támogatást pedig nemigen kapnak, mondom az ötven évével is fiatalos, bajszos **Székely Gyulának**, aki lakatos, hegesztő, kézműves, ötvös, ha kell, szobrász, fafaragó ezermester is.

- Nagy szerencsénk, hogy a közös lovaglás, történelmünk hagyományörzésén túl, a barátságunk is összeköt bennünket, így a lovak, s egyáltalán a kör költségeit közös pénzből próbáljuk fedezni, igaz, egyre nehezebben. A tavalyi év veszteséges volt, ezért az idén pihentetjük a pénztárcánkat, nemigen lépünk föl. A helyi Kultúrház igazgatónője volt olyan kedves, és a megalakulásunkat követően felajánlotta, hogy kapcsolódjunk hozzájuk, amit meg is tettünk, s ez időnként némi előnyt jelent.

- Szerencsénk az is, hogy igazán nagyon jó a kapcsolatunk az Esztergomi Aranysólyom Lovagrend főkapitányával, **Szénási Tamással**, az idén is kijöttek a Pünkösdi Napokra, és ingyen vonultak fel.

- Bár Önök nincsenek könnyű anyagi helyzetben, viszont büszké lehetnek rá, hogy szinte mindegyik helyi eseményen igénylik látványos, lovas jelenlétüket.

- Ez azért is fontos nekem, mert a honfoglalásunk gyerekkortól izgatott.

Tizenkét éve foglalkozom lovakkal, azóta próbálok összekötni e két hobbit, persze a napi munkaidőn túl. Nem fárasztó ez így sem, hiszen fontosnak érzem a történelmi hagyományápolást, ami nagyon szép, csak arra kell ügyelnünk, nehogy átmenjünk valami buli-félébe.

- Lóhát, fanyeregben harcolnak, íjakkal lőnek, lándzsát dobznak, s mindezt, ha lehet korhű, többnyire maguk készítette eszközökkel és öltözetben.

- Addig csináljuk mindezt a magunk és mások örömeire, amíg nem válik számunkra teherre...

- Sőt, ha jól tudom, fejlődni is szeretnénk...

- Nagy álmunk egy gyönyörű jurt, ami időnként itt büszkélkedhetne Tát nagy, füves közterén. Attila palotáját régen megálmodtuk már, Képzeld el, milyen szép lenne emelvényen! Alatta meg az egykori ötvösséget, a fazekasságot, a rovásírást gyakorolhatnák a gyerekek. Mindenki jól járna, még az önkormányzat is.... Talán, pénzhez is jutnánk, ha a filmesek hívnának szerepelni...

Székely Gyula, Németh Gábor, Borodi Róbert, Porubszky Tímea, Németh Szilvia, Ferenczi Tamás, Köles Irén, Farkas Tamás, Vámosi Ferenc, - íme, néhány név a táti baráti körhöz kötődés kezdeti sorrendjében. Nekik is, a többieknek is, jól esik az elismerés...de tény, hogy történelem-ápoló szándékukon nagyot lendíthetne egy jótékonyan fölbuzgó pénzforrás. A baráti kör tagjainak legfőbb célja ugyanis, hogy környezetükben mind többen megérezzék, erősítsék magukban nemzeti öntudatukat! Honfoglaló történelmünk hangulat-érzését tápláló, fokosos, szabályos, lándzsás, íjász, bõrpáncél-öltözetes lovaglásuk így válhat nemes értéket őrző, „történelmi sporttá”.

Kép-szöveg: mézárós

MEGHÍVÓ

II.

Napórás Találkozó

A Magyar Csillagászati Egyesület, Napóra Szakcsoport szervezésében

Időpont:

2006. szeptember 23.
(szombat)

Helyszín:

Táti Kultúrház

Program:

- 10.00: Klotz József – Az időmérés története
- 10.30: Keszthelyi Sándor – Középkori napórák
- 11.00: Maróti Tamás – Napórak érmei és papírpénzek
- 11.30: Marton Géza – Mike Shaw Univerzális napórás segédeszköze
- 14.30: Kirándulás Esztergomba – Esztergom napórái

A találkozó ideje alatt
Vári Gábor és Fodor László
napórái lesznek láthatók.

Kirándulások Tát környékén A Mogyorósi kőszikla

Azt hiszem a tátiaknak sem kell bemutatni a kősziklát, hiszen délnyugat felé tekintve mindig láthatjuk. Abban viszont már kevésbé vagyok biztos, hogy odafent is járt már minden táti.

Pedig még egy sétat!

Több irányból is közelíthetünk a hegyhez.

Az egyik verzió szerint a tokodi pincék felől, az országos kéktúra útvonalán mehetünk fel.

Szintén a kék jelzésen juthatunk fel Mogyorósbányáról, a temető melletti agyagos mélyúton, tölgyes mellett. A harmadik verzió szerint a mogyorósi úton a Tát tábla után nem követjük a jobbra forduló aszfaltot, hanem tovább megyünk egyenesen egy földúton, majd a mélyúton felkapaszkodunk az Öreg-hegyre. Az Orbán kápolnánál tovább megyünk egyenesen a sziklák felé egy jelzetlen ösvényen. Kisebb kaptató után érünk fel a hegy füves, bokros platójára.

A sziklához kilépve feltárul előttünk a szép panoráma, amit északról keleten át a déli irányig élvezhetünk. Nyugat felé fekete fenyves takarja a kilátást.

Tiszta időben szépen látszik a Duna, Esztergom és Párkány, a folyó túloldalán lévő Kékítő csúcsa a tv toronnyal. Ettől kissé jobbra az Esztergom mögött lévő sziklás oldalú Burda, még távolabb a Börzsöny hegység tűnik fel. Észak-Kelet felé tekintve a Visegrádi-hegység nyugati végpontja, a Vaskapu, valamint a Pilis nagy tömbje terpeszkedik. Ez utóbbi előterében átlátunk a közeli Hegyes-köre, valamint a Nagy-Getére. A kilátásban gyönyörködve azért néha nézzünk a lábunk alá is, mert könnyen le lehet pottyanni. A kirándulás zárásaként akár piknikezhetünk is a tágas tetőn.

Sátorozni is szoktak odafent, sőt, még csillagász tábor is szerveznek.

Jó túrázást!

Beták Róbert, természetjáró táti lakos

Gottschik Márton: életmű-kiállítás Mezőberényben

Kevesen tudják róla, hogy a távoli Mezőberényből származik, a régóta nagyközségünkben élő, és művészeti életünket tehetségével töretlen szorgalommal gazdagító, a hetvenedik életévét nemrég betöltő festő, Gottschick Márton. Most, a nyár végén rangos megtiszteltetésben részesült. A mindig jókedvű, jókat viccelődő, pirosposzsgás alkotó. Az augusztus 18-20 között megrendezett Berényi Napok-ra díszes meghívóval invitálta őt, és feleségét, a „menedzser” Magdikát a Mezőberényi Petőfi Művelődési Központ, valamint az I. ker. Evangélikus Egyházközség, melynek hangulatos Tanács-termében, Nagy Ferenc, a Baráti Egylet Mezőberényért Egyesület elnöke nyitotta meg és méltatta, az Alkotmány-ünnep előtti napon, az olaj- és akvarell technikát egyaránt elismeréssel alkalmazó, e városból elszármazó, immár tátvá lett, de most néhány napra visszatért „küldött” igazán gazdag, sokoldalú életmű-kiállítását. Mi már jól ismerjük Márton alkotásait, hiszen a Duna-kör szorgalmas tagjaként nem egyszer láthattuk különös hangulatú, sajátos színvilágú, többnyire realista, naturalista festményeit. Sok, rangos helyen bemutatkozott az országban, de határon túl is, a Lexikonban számontartott alkotó, aki – utánozhatatlan eljárással – úgy kezeli az olajfestéket, mintha akvarell lenne, ugyanakkor a valójában akvarellistának született művész szinte feszegetni képes a vízfestés-technika határait.

Méltató, elismerő szavakban már részesült, tisztelt művész úr! S ha már a neve azt jelenti, „Isten Küldötte”, arra kérjük a Mindenhatót, tartsa meg nekünk jó egészségben még sokáig, hogy töretlenül, tehetséggel, elhivatva festhessen a saját maga, és mindannyiunk örömére.

ész

Hirdessen Ön is a Táti Walzerban!

Teljes oldalas hirdetés:
24.000 Ft

Féloldalas hirdetés:
13.500 Ft

1/4-es hirdetés:
7.000 Ft

1/8-os hirdetés:
3.000 Ft

1/16-os hirdetés:
1.600 Ft

Hirdetésefelvétel:
Hámos László,
Táti Teleház
Táti Kultúrház emeletén
Tel: 504-710;
E-mail:
telehaztat@juropnet.hu

Táti Könyvtár nyitva tartása:

Kedd: 10-16 óráig
Szerda: 14-18 óráig
Csütörtök: 10-16 óráig
Péntek: 14-18 óráig

Beiratkozási díjak:
Diákoknak: 100 Ft
Nyugdíjasoknak: 100 Ft
Dolgozóknak: 300 Ft

14 éven aluliaknak és
70 évnél idősebbeknek
a beiratkozás ingyenes!

Szeretettel várjuk régi
és új olvasóinkat!

Tel: 504/710
e-mail:
konyvtar@juropnet.hu

Táti Teleház nyitva tartása:

Kedd: 10-16 óráig
Szerda: 12-18 óráig
Csütörtök: 10-16 óráig
Péntek: 12-18 óráig

Szolgáltatásaink:

Számítógép- és internet
használat. Irodai alkalma-
zások, játékok.
Fax, fénymásolás.
Nyomtatás: ff, színes, fotó.
Laminálás, spirálozás.
Kiadványok, meghívók,
névjegykártyák készítés.
Munkaügyi központban re-
gisztrált tagoknak ingyenes
álláskeresési lehetőség.

Tel: 504/710
e-mail: telehaztat@juropnet.hu

DR. JÓZÓ ANTAL EGYÉNI ÜGYVÉD

Értesíti leendő ügyfeleit és partnereit, hogy
megkezdte tevékenységét.

Vállalom:

- Közigazgatási ügyek
- Munkajogi viták
- Családjogi ügyek
- Cégalapítási ügyek
- Polgári jogi ügyek vitelét
- Szerződések elkészítését

Elérhetőség:

2536 Nyergesújfalu, Zelk Zoltán utca 56.
Telefon: (33) 355-554; (06)20/488-7019

Ügyfélfogadási idő:

Hétfőn 13-18-ig, szerdán 8-12-ig, illetve
egyéb időpontban megbeszélés szerint.

Táti Sportegyesület beszámolója a Képviselőtestületnek

2005. évben folytattuk az előző években megkezdett eredményes munkát, amit csapataink helyezése és a meghívásos tornákon való részvétel is jelez. Hat csapat versenyeztetését és felkészítését koordináljuk.

Öregfiúk 35 év felett 22 fő Felnőtt 18 év felett 21 fő
Utánpótlás 15-19 év között 20 fő Serdülő 10-15 év között 16 fő
Előkészítő 6-10 év között 16 fő Kölyök 4-7 év között 15 fő

Öregfiúk csapatunk rengeteg baráti meghívásoknak tesz eleget. Heti rendszerességgel szerepelnek környékbeli, budapesti és szlovák csapatok ellen.

Felnőtt csapatunk nem a várt eredményt érte el a bajnokságban ez beutadható a fiatalításnak. Következő bajnoki szezonra megerősített játékosállománnyal vesszük fel a küzdelmet ez ellenfelek ellen.

Az öregfiúk és felnőtt csapatok mellett nagy hangsúlyt fektetünk utánpótlás nevelés terén. **Utánpótlás** csapataink remekül szerepelnek a különböző bajnokságokban tornákon. Ezt alátámasztja, hogy magasabb osztályú környékbeli csapatok vezetői az átigazolási időszakban folyamatosan ostromolják játékosainkat. A mai gazdasági viszonyok között igen példaértékű négy utánpótlás csapat versenyeztetése. Utánpótlás csapatunk a körzeti bajnokság megnyerése után már második éve a Megye II. osztályú utánpótlás bajnokságot is megnyerte. Játékosaink táti gyerekekből állnak, akik közül egyre többen helyet követelnek maguknak a felnőtt csapatban.

Serdülő csapatunk is megnyerte a bajnokságot és a megyei döntőt.

Csapatunk játékosai az utánpótlás csapatban is szerepelnek.

Előkészítő csapatunk rengeteg tornán szerepel igen jó eredménnyel. Csapat nem csak megyei hanem budapesti csapatokkal is felveszi a versenyt ahol sokkal jobbakk a felkészülési lehetőségek. Játékos keretünkben NB-I-es csapat igazolt játékost.

Kölyök csapatunkban egyre több óvodás, kisiskolás terelgeti a labdát. Velük minél hamarabb szeretnénk megismertetni a mozgás örömét, a labdarúgás alapjait.

Edzéseink: Hétfő - serdülő, előkészítő, kölyök
Kedd - utánpótlás, felnőtt, öregfiúk
Szerda - serdülő, előkészítő, kölyök
Csütörtök - utánpótlás, felnőtt
Péntek - kispályás bajnokság
Szombat - serdülő, előkészítő bajnoki mérkőzés
Vasárnap - utánpótlás, felnőtt bajnoki mérkőzés

Edzők: Harmat József, Róth Antal, Hendrich Tibor, Mechler Norbert Kiss Zsolt

Beszámolóinkban szeretném megemlíteni a tömegsport jellegű kispályás labdarúgó bajnokságot, amely péntekenként 13 csapat részvételével 150-170 focikedvelőt vonz a labdarúgópálya környékére.

Nem kis feladat ennyi ember részére biztosítani a kulturált öltözőkódási fürdési versenyeztetési feltételeket. Az egyre növekvő közüzemi díjak (víz, gáz, energia) jelentős többletköltséget jelentenek évről évre az egyesületnek.

Jelenleg folyamatban van egy női-férfi WC mosdó kialakítása a szurkolók részére, amelyet önerőből valósítottunk meg. Befejezés előtt álló toldaléképület eddigi értéke 350-400 ezer Ft.

Jövőbeni terveink között szerepel sporttelep környékének szebbé tétele, az edzőpálya világításának és az öltözők, fürdők felújítása, rendbe tétele.

Köszönet a támogatásért az Önkormányzatnak, vállalkozóknak szponzoroknak, szülőknek. Kérjük továbbra is a támogatásaikat a csapat részére.

Mechler Norbert, TSE elnöke

ÖREGFIÚK - SPORTBÁL

**2006. szeptember 23-án,
20.00 órától a Táti Kultúrházban**

Zene: Városlódi Zenekar

Belépő: 1.500,-Ft

**Jegyek elővételben kaphatók: Sebák Lajosnál
06-20-597-0503, Mechler Juditnál 06-20-454-6270**

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

**KERÉKPÁR ÉS
GÉPJÁRMŰALKATRÉS Z
SZAKÜZLET**

MALE CEPIDA
OLIMPIA
SCOTT
MONGOOSE

MAXXIS
BIKAPRO-SIVE
SHIMANO

ROCK SHOX

- kerékpár javítás
- centrozás
- kerékfűzés
- üzembehelyezés
- teljes karbantartás
- kiegészítő tartozékok felszerelése

- autóalkatrészek beszerzése
- akkumulátorok
- motorolajok
- ápolószerek
- szűrők
- kiegészítők

- Rövid határidőn belüli anyagbeszerzés
- Szakértelemmel várok minden kedves vásárlót
- Új és használt kerékpárok nagy választékban

Accor Services Top Premium
kártya elfogadóhely

Zolikerékpár

Nyitvatartás:
Hétfőtől - Péntekig: 8⁰⁰ - 17⁰⁰
Szombaton: 8⁰⁰ - 12⁰⁰
Vasárnap: Zárva

Cím: 2534 Tát, Árpád u. 22.
Tel/fax: 33-445761
Mobil: 30-9668761
Email: zolikerékpár@europnet.hu

Kom-Eszt. Megyei II.o. Felnőtt Bajnokság állása a 4. forduló után								
		MSz	Győz	Dön	Ver	Rúg	Kap	Pont
1.	Lábatlan SE	4	4	0	0	17	8	12
2.	Oroszlányi SZE	4	3	1	0	17	5	10
3.	Tát SE	4	3	0	1	8	5	9
4.	Tarjáni FC	4	2	2	0	9	6	8
5.	Zoltek SE	4	2	1	1	9	3	7
...	...							

Kom-Eszt. Megyei II.o. Ifjúsági Bajnokság állása a 4. forduló után								
		MSz	Győz	Dön	Ver	Rúg	Kap	Pont
1.	Tát SE	4	4	0	0	14	7	12
2.	Csémi SE V.	4	3	1	0	18	7	10
3.	Ácsi Kinizsi	4	3	0	1	10	4	9
4.	Oroszlányi SZE	4	2	2	0	14	9	8
5.	Kocs KSE	4	2	1	1	13	7	7
...	...							

Krischneider-Kupa 2006 állása a 22. forduló után								
		MSz	Győz	Dön	Ver	Rúg	Kap	Pont
1.	KARI-R BT	20	18	2	0	108	13	56
2.	GÓDEMDOL	20	15	3	2	77	23	48
3.	György-Kő&Gold F.	21	15	2	4	93	25	47
4.	Octopus	21	12	3	6	56	41	39
5.	Energiaterv BT FHSZ	20	11	3	6	39	41	36
6.	Red Bull	21	10	1	10	35	35	31
7.	Kertműves	20	8	4	8	57	51	28
8.	LISZT-SE-K	20	8	1	11	40	34	25
9.	Rosenberg	20	8	1	11	35	37	25
10.	Határ Söröző	21	6	4	11	42	58	22
11.	Crumerum	20	4	2	14	30	57	14
12.	Amaréna Cuki	20	3	0	17	19	125	9
13.	Diana Söröző	20	1	0	19	15	106	3

Beszélgetés a helyi birkózásról

Az évek óta sikeres, jó hírű, már nemzetközi eredménnyel is rendelkező birkózó egyesületünk, a táti BVSC Ganz-Tát jövőjéről Bacsa Ferencet és egykori tanítványát, Lévai Zoltánt kérdeztük. Beszámolónkat a budapesti Csanády Árpád gimnázium, MRTUS Birkózó Sportiskolájának vezetője edzőjével, s a Junior válogatott edzőjével, Bacsa Ferencel folytatott készült interjúnkkal kezdjük:

- Táton, az erejéhez képest maximális támogatást nyújtó önkormányzat nem tudja biztosítani azokat a feltételeket, melyeket egy nagy létszámú sportegyesület fönntartása megkíván. Noha e nagyközségben a birkózás éppen kilenc évvel ezelőtt kezdődött. Az első négy év után a BVSC-vel fuzionáltunk.

- Vagyis öt évvel ezelőtt szakosztályi egyesülés történt.

- Az akkor éppen negyven srácot versenyeztető egyesületünknek négymillió forint volt a költségvetés, ezt a BVSC biztosította számunkra. A BVSC azóta is támogatja a Táton birkózókat, sőt, évente eredményeségi jutalmazásról is gondoskodik.

- Ön öt éve Budapesten dolgozik, a Nemzeti Utánpótlás Nevelési Intézetnél.

- Emiatt is, korábbi tehetséges tanítványaim, Lévai Zoltán és Székely Gyula, edzőként gondoskodnak a táti birkózó-palánták fejlődéséről. Ami kötődésem Táttal kapcsolatban megmaradt, azaz, hogy a legtehetségesebb birkózók, a Csanády gimnázium tanulóiként, ingyenes kollégiumi ellátással évente feljönnek a már említett, budapesti sportiskolába. A Nemzeti Sportcsarnok birkózó-terme a bázisunk, s ott, az MRTUS Sportiskolában folyik az élversenyzővé történő fejlesztőmunka.

- A táti birkózó srácok nemzetközi sikere a szakmai munkának köszönhetően elsősorban.

- Ez a siker a jövőben is biztosítva lesz, noha a birkózó-sportágra kevés pénz jut. Tény viszont, az elkötelezett edzői gárda, a tehetséges fiatalok mellé anyagiak is kelljenek a sikerhez. Tény az is, hogy a táti birkózás nemcsak Táton élő sportolókból áll. Ennek az egyesületnek egyre nagyobb a vonzereje, és az igyekezet nem csupán rám, de volt tanítványaim edzői munkájára is jellemző. És ez a hosszú távú siker titka. Ha megmarad bennük az ambíció, ha erkölcsileg megbecsülik őket, a táti birkózás továbbra is sikeres marad. Jó partner a táti általános iskola, és a polgármester úr. Állítom, öt éven belül világbajnokot adhatnak a táti birkózók.

Lévai Zoltánnal a tehetséges edzővel is beszélgettünk, aki készséggel elemezte helyzetüket.

Kiderült, az elmúlt hetek nem csak sikerektől volt hangos, hanem a változásoktól is a táti birkózók életében. A legutóbbi két versenyen újfent igazolták a nemzetközileg is elismert hírnevüket. Ausztriában is és Szlovákiában is a ragyogó egyéni eredményeknek köszönhetően mindkét tornát megnyerte a csapat, olyan erős ellenfelekkel szemben, mint például az osztrák válogatott vagy a bolgár Levszki Szófia.

A következő hetekben, hónapokba újabb és újabb megmérettetés vár a birkózókra. Csehország, Lengyelország, Ukrajna és a hazai korosztályos Országos bajnokságok, ahol a tél beállta előtt még bizonyítaniuk kell a felkészültségüket.

Lévai Zoltán vezető edző véleménye szerint a hazai és a rangos nemzetközi megmérettetések mind-mind azt szolgálgják, hogy a kontinentális viadalokon (Európa bajnokság, Világ bajnokság, Olimpia) ott legyenek, és eredményesen birkózzanak versenyzőink.

Viszont kinőtte korlátait a szakosztály, ez értendő anyagi, tárgyi, és szakmai szempontból is.

Sorjában taglalva a problémákat az anyagi nehézségek több szinten is sújtják a klubot, az egyik az, hogy egyre több és egyre komolyabb versenyekre kell utazni a csapatnak, ez egyre nagyobb költségekkel jár. Mivel az élversenyzők létszáma évről-évre nő, egyenes arányosságban nő a költség is, amelyre nincsen meg a pénzbeli fedezet.

A létszámnövekedés, a minőség javulás megkívánná az edzői gárda bővülését is, hisz Székely Gyula és Lévai Zoltán edzőknek a birkózásból nincs olyan forrásuk, hogy minden igényt kielégítve tudjanak edzést tartani, mert a civil munkájuk nagymértékben csökkent a birkózásra fordítható órák számát. Az idősebb versenyzőknek már heti 7-8 edzésre van szükségük, de ehhez edző, tornaterem, kondi terem szükséges.

Ezért és sok más apróbb, de igen fontos indok miatt, Lévai Zoltán vezető edző egy regionális összefogásban gondolkodik. 2005. év végétől Székely Gyulával karöltve feltámasztották az Esztergomi Birkózó Egyesület utánpótlását. Ez lehetőségekben nagyobb teret ad, viszont újabb időt von el a már haladó élsportolók egyéni képzésétől. Így a következő lépés Lévai Zoltán szerint, hogy a nagy múltú és jelenleg is a birkózás vérkeringésében igen komolyan tevékenykedő dorogi szakosztállyal közös edzéseket szervezzék. Ezzel nő az edzői gárda, akik edzésről-edzésre szemmel tudják kísérni a sportolók fejlődését, betegség miatt, vagy magánéleti ügyek intézése miatt vagy a hosszúra nyúló, hétköznapiakba is bele lógó versenyek miatt nem maradnak el edzések.

Szakmailag is fontos lépésnek látszik a döntés, mert az óvodás kislánytól a felnőtt férfiig bezárólag minden korosztályban, mindkét nemből és fogásnemből (kötöttfogás/szabadfogás) vannak versenyzői a szakosztálynak. Fizikai képtelenség két edzőnek ennyi rétegben mindenki számára a saját szintjének megfelelő edzést tartani.

Tehát úgy látszik, hogy a reformok idejét éljük, mert nap, mint nap ezekről hallunk, és most a birkózásban is a legjobb megoldást keresik. A problémák ellenére jó hallani, hogy tömegesen választják a sportot, egyre több a felnövekvő tehetség, és az ő lehetőségeik javítása érdekében nőnek a gondok, nem pedig az érdektelenség miatt. Reménykedjünk, hogy jó döntések születnek, és a remek teljesítmények visszaigazolják majd a reformok helyességét.

Csapatgyőzelem Szlovákiában

Az Esztergom és a BVSC-Ganz-Tát birkózói közös csapattal utaztak el a szlovákiai Komárnoba, ahol rendkívül sokszínű náción mérte össze erejét. Az előzetes félelmek szerencsére nem igazolódtak be, a szlovák-magyar kapcsolat ugyanarról a barátságról tanúskodott, mint az ezt megelőző években. A kötöttfogású birkózóverseny meccsei szombat esti órákban is zajlottak, ami köszönhető annak, hogy igen népes mezőny gyűlt össze. Összesen nyolc ország 26 csapata 160 versenyzőt nevezett a tornára. Az Esztergom és a BVSC-Ganz-Tát közösen 14 fővel vett harcolta ki ebben az igen erős mezőnyben a csapatgyőzelmet. Lévai Zoltán vezetőedző nagyon elégedett volt az újonc esztergomi gyerekekkel is, mert ebben a mérkőzésen, ha még érmet nem is nyertek, már pontokat, meneteket hoztak a gyerekek és bátran helyt álltak. A csapatgyőzelem az egyéni eredményeknek köszönhető, amelyek igen jól sikerültek, mert 3 arany, 3 ezüst és 2 bronzérmet gyűjtöttek be a legények.

A két csapat következő állomása szeptember 22-én Csehországban lesz, majd a lányoknak 29-én Lengyelországban, ahol remélhetőleg hasonlóan jó teljesítményt nyújtanak az ifjú birkózók.

Egyéni eredmények: 1995-97 között születettek: 27 kg: 2. Dömény János / Tokod; 36 kg: 1. Lévai Zoltán / Esztergom, 2. Szentés Kristóf / Komárom; 65 kg: - Petrovics Dávid / Esztergom; 1993-94 között születettek: 45 kg: 4. Keszei Krisztián / Tát, 5. Pápai Richárd / Tokodaltáró; 49 kg: 1. Tokai Attila / Tát, 2. Papp György / Tokod; 58 kg: 3. Rózsavölgyi Alex / Tát; 1991-93 között születettek: 42 kg: 1. Molnár Ádám / Tát; 66 kg: 3. Brilla Gergő / Tát, 4. Leskó Gábor / Tát